

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

De Christi passione; & quod vtile sit, quod secundum aliud & aliud de vno
& eodem dicitur, nec diuidimus in duo. Cap. XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

enim, inquit, Deum facie ad faciem, & saluata est anima mea. Deus namque est natura Emmanuel. Dicitur etiam facies Dei: nam est figura substantiæ Patris. Ita se vocabat apud Iudæos, cum diceret de Deo & Patre: *Neque * faciem eius vidistis, & verbum eius non habetis in vobis manens; quia quem misit ille, huic vos non creditis.* Quod vero Deus verus sit homo ille qui luctabatur cum Iacob, sacra litera iterum faciet fidem. *Dixit enim, inquit, Dominus ad Iacob: Surge, ascende in locum Bethel, & habita ibi, & fac ibi altare Deo, qui apparuit tibi cum fugeres a facie Esau fratris tui.* Reuertens enim ex Mesopotamia, deinde timens Esau, traiecit Iacob pueros & omnia vasa sua; subremanfit autem solus, & luctabatur homo cum eo.

Aliud. CAP. XXVI.

BEATVS Daniel horribilem nobis visionem exponens: *Videbam, inquit, in visione noctis, & ecce cum nubibus celi quasi filius hominis veniens, & vsque ad vetustum dierum peruenit, & in conspectu eius adduxerunt eum: & ipsi datus est principatus, & honor, & regnum; & omnes populi, tribus, & lingue ipsi seruiunt: potestas eius, potestas in æternum, qua non transgredietur, & regnum eius non corrumpetur.* Audis quemadmodum non hominem se vidisse simpliciter commemorat, ne vnus ex nobis & iuxta nos Emmanuel esse credatur, sed quasi filium hominis? Cum enim Verbum natura sit Deus, in similitudine hominum fuit, & inuentus est habitu vt homo, vt in eodem vtrumque intelligatur; & neque homo nudus, nec Verbum absque humanitate vel carne: tamen ei principatum & honorem, quem semper habebat, datum esse commemorat. Ait enim, quod *omnes populi, tribus & lingue ipsi seruiunt.* Cum igitur etiam in humanitate positum vnigenitum Dei Verbum, seruientem habeat creaturam, & Patris principatum & suum; peperit autem secundum carnem ipsum sancta Virgo, quomodo non intelligitur sancta Virgo *Deorum*?

De Christi passione; & quod vile sit, quod secundum aliud & aliud de vno & eodem dicitur, nec diuidimus in duo.

CAP. XXVII.

SANCTVS Paulus salutarem passionem nobis exponit. Ait namque: *Nunc gratia Dei pro omnibus gustauit mortē.* Nec non etiam: *Tradidi enim vobis in primis quod & accepi; quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum scripturas, & quia sepultus est, & quia resurrexit tertia die.* Ad hoc etiam sapientissimus Petrus: *Christo, inquit, passo pro nobis carne.* Cum vnum igitur credamus Dominum nostrum Iesum Christum, id est, in humana forma conspectum, siue hominem factum iuxta nos Deum Verbum; quoniam modo & passionem ipsi deputemus, & impassibilem seruemus vt Deum? Ergo passio quidem dispensationis erat, sua quidem ducente Deo Verbo ea quæ sunt propriæ carnis, propter inenarrabilem vnitatem; manente vero extra passionem, quantum ad ipsius naturam pertinet. Impassibilis enim Deus est. Neque id mirum, cum & ipsam animam hominis videamus, si quid corpus passum fuerit, extra passionem quidem manentem,

ANNO
 CHRISTI
 431.

quantum pertinet ad naturam suam; at tamen non extra passionem esse intelligi, eo quod proprium sit corpus ipsius, quod patitur: & licet incontigua sit & simplex, tamen id quod patitur, non alienum est. Sic intelliges etiam de Christo omnium Salvatore. Ut autem exemplis, quæ quasi per ænigmata nobis possunt ostendere, quod communicarit quidem passioni Unigenitus, quantum pertinet ad

* *aliquid*

familiaritatem corporis sui; manserit autem passionis expers ut Deus. Denique Deus omnipotens prodigia sapientissimo Moyse iubebat efficere, ut crederet ei Israel quod esset missus a Deo, & ut a violentia liberaretur. Air autem: *Et accipies aquam de flumine, & effundes super terram, & erit aqua, quam accipies a flumine, sanguis super terram.* Inquinus autem, quod aqua quidem figura sit vitæ, & quod sit per naturam vita Filius, ex Patre tamquam ex flumine exiens eiusdem substantiæ. Ratione itaque omnia viuificat. Sed cum aquam, inquit, effuderis super terram, erit sanguis. Ergo cum factus est caro de terra, id est, quando e terra carnem sibi circumdedit, tunc in ea mortem nostræ similem dicitur passus, licet per naturam sit vita.

Exod. 3.

Exod. 4.

In Leuitico autem pollutum quidem & immundum leprosum esse significat, ita quod eum de castris eiici præcipit oportere: & si sanus fuerit a morbo, hoc eum pacto purgare. *Et accipient purgati duos pullos mundos, & lignum cedrinum, & coccum, & hyssopum; & præcipiet sacerdos, & occident pullum vnum in vas fictile, in aqua viua; & pullum, qui viuit, accipiet illum, & lauabit in sanguine pulli occisi in aqua viua, & asperget super eum, qui purgatus est a lepra, septies; & mundus erit.* Reddit quidem nos mundos, & pollutionum sordes abluat, & carnalis concupiscentiæ mortalitatem repellit sanguis preciosissimus Christi, & purgatio baptismatis sacrosancti. Ceterum illud aspice. Omittentes enim scriptorum vim subtiliter examinare, quod mysterio expediat in præsentia memorabimus. Pulli duobus comparat Christum, non quod duo sint Filii, sed quod vnus potius ex duobus, ex diuinitate & humanitate in vnitatem collatus. Mundi autem pulli. neque enim fecit peccatum Dominus noster Iesus Christus, sed erat Verbum sanctum & diuinitate & humanitate. Volucris vero comparatur, quod quasi in sublimi sit super terram, & a cælo desuper. A cælo enim est homo Christus, licet carnem sancta Virgo pepererit. Quomodo igitur desuper de cælo? Deus enim Verbum, quod est desuper & ex Patre, carnem ex Virgine sancta accipiens, & eam suam propriamque existimans, tamquam si eam desuper de cælo detulisset, dicebat: *Et nemo ascendit in calum, nisi qui descendit de celo filius hominis.* Ea enim quæ sua sunt, propriæ carni semper attribuit: adunatum vero semel iam cum ipsa, vnum scilicet æstimabitur. Ceterum vide, occiso vno pullo, lauari quidem alterum eius sanguine, tamen non emori. Et quid hoc sic? Viuebat enim Verbum, licet sua caro fuisset emortua, & communem passionem esse ducebat propter adunationem & familiaritatem quam habebat cum carne. Igitur ipse quidem viuit ut Deus: corpus vero tamquam proprium faciebat,

Leuit. 13.

Leuit. 14.

1. Pet. 2.

Ioan. 3.

& in se familiariter accipiebat corporis passiones, cum ipse nihil in natura propria pateretur. Prodest igitur & necessarium est, si in vno Christo id accipiamus, quod secundum aliud & aliud de vno eodemque constituatur, & quod in duo diuidi non permittatur, licet diuersa inter se, & minime conuenientia acta esse dicantur. Est autem tale, quod dico. Natum esse secundum carnem ex muliere dicimus Deum Verbum, quamuis omnibus ipse præbeat nasci, & ad natiuitatem, quæ nondum nata sint, vocet, secundum aliud & aliud. Natus est enim, eo quod homo nostri similis intelligatur: vocat autem ad natiuitatem omnia, eo quod natura sit Deus. Scriptum est autem de ipso: *Puer proficiebat, & confortabatur, & implebatur sapientia & gratia*; cum natura sit perfectus vt Deus, & ex sua plenitudine spiritualia sanctis impertiat; & ipse sit sapientiæ dator & gratiæ. Quomodo proficit puer, & sapientia impletur & gratia? secundum aliud & aliud. Cum sit enim idem ipse homo simul & Deus, propter vnitatem quidem propria ducit humana; est autem perfectus, & sapientiæ & gratiæ dator, vt Deus.

Lnc. 2.

Nuncupatus est etiam primogenitus & vnigenitus. Sed si quis vim ipsam scrutari voluerit dictionum, primogenitus est qui est inter fratres plurimos primo genitus: vnigenitus vero, vt vnigenitus, non iam primogenitus, nec inter plurimos fratres. Et est ipse & hoc & illud. Et quomodo? Ergo secundum aliud, & aliud. Primogenitus enim, vt inter plurimos fratres, propter humanitatem: Vnigenitus porro idem, vt solus ex solo Patre natus & Deo. Sanctificatus fuisse dicitur per Spiritum, cum ipse sanctificare soleat accedentes. Baptizatus est secundum carnem, qui in Spiritu sancto baptizabat. Quomodo igitur idem & sanctificat & sanctificatur, & baptizat & baptizatur? Secundum aliud porro & aliud. Sanctificatur enim humane, sic etiam baptizatur: sanctificat autem diuine, & baptizat in Spiritu sancto.

Cum ipse suscitaret mortuos, resurrexit a mortuis: & cum sit per naturam vita, viuificari dicitur. Hoc quoque quonam modo? Secundum aliud nempe & aliud. Ipse enim resurrexit quidem a mortuis, & viuificari dicitur secundum carnem; viuificat autem & suscitatur a mortuis, utpote Deus. Patitur, & non patitur, secundum aliud & aliud. Patitur autem humane, eo quod homo sit: impas-

* excitatus quidem est a mortuis,

* humane

Ioan. 4.

Philipp. 2.

fibilis autem diuine manet vt Deus. Adorauit ipse nobiscum: Vos enim, inquit, adoratis quod nescitis; nos adoramus quod scimus. Adest etiam adorandus. Flectitur enim ipsi omne genu. Hoc quoque secundum aliud & aliud. Adorat enim, quia naturam assumpsit quæ

Αὐτὸς ἐγένεθον τῶν νεκρῶν, ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται· καὶ * ζῶν καὶ φύσιν * ζῶντων πυχρῶν, ζωοποιεῖσθαι λέγεται. καὶ πῶς τῶτο; κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο. ὁ γὰρ αὐτὸς ἐγήγερται μὲν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιεῖσθαι τε λέγεται κατὰ σαρκί, ζωοποιεῖ δὲ καὶ ἀνίστησιν τῶν νεκρῶν ὡς θεός. πάρα καὶ οὐ πάρα, κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο· πάρα μὲν γὰρ ἀνθρώπινως σαρκί, κατὰ ἀνθρώπου· ἀπαθῆς δὲ ὅτι θεικῶς ὡς θεός.

* ζῶντων

ANNO
CHRISTI
431.

debeat adorare: adoratur autem porro idem, quasi maior adorante natura, eo quod intelligitur Deus.

*f. nos

Adoratione vero non est diuidendum in hominem seorsum, & Deum seorsum: nec vero tamquam Deo coniunctum æqualitate dignitatis & diuisis substantiis, cum ipso adorari dicimus hominem, (id enim extremæ impietatis plenissimum est:) sed vnum adorandum hominem factum & incarnatum Dei Verbum; ita tamen, vt credamus corpus ei adunatum, animam iuxta *habuisse rationalem. Neque enim Deus omnipotens duos primogenitos præcepit oportere tam a nobis, quam a sanctis angelis adorari. vnus est enim, qui est introductus in orbem terrarum. Et si introductionis modum curiosius perferutemur, carnalis dispensationis mysterium inueniemus. Introductus est autem in orbem terrarum tunc, cum factus est homo, licet natura sua distare ab orbe longissime videatur, & in diuinitatis eminentia vere esse credatur. Alius est enim præter elementa creator ipsorum. Ergo super ea quæ ipse condidit, secundum naturam est, quod natura sit Deus. Vnus tamen, vt ante dixi, adorandus est, & tunc cum in multis fuerit fratribus. tunc enim propterea dictus est primogenitus. Vnum Filium adorauit cæcus a natiuitate sua, cum præcipuo mirabilique modo sanatus est. Nam cum inuenisset eum, inquit, in templo Iesus, dixit: Tu credis in Filium Dei? Ille autem dixit: Quis est Domine, vt credam in eum? Christus vero ei seipsum cum corpore demonstrabat: Et vidisti quidem eum, & qui loquitur tecum, ipse est. Vides, quod singulari numero vtatur, non permittens Deum & hominem seorsum intelligi? Imo vero, & si quis hominem nominauerit Emmanuelem, minime quidem communem hominem significauit, sed Dei Verbum adunatum nostræ naturæ: sicut vnum hominem adorauere beati discipuli, cum eum videntes miris modis inter aquas ambulare, adorant, dicentes: Vere Filius Dei es. Si vero hominem cum Deo coadorari dixerimus, diuisionem spatiosissimam inducemus. *Συ* enim semper, quod Latine est, Cum, si in significatione vnitatis quæ est per compositionem, ponatur, duo omnino cogit intelligi. Quemadmodum enim nemo sibi conuiuere dicitur, neque concœnare, aut coadorare, vel coambulare (duarum enim personarum significationem inducit præpositio verbo præposita) ita etiam si quis coadorari hominem cum Deo dixerit, duos plane Filios dicit, & eos esse disunctos. Vnitatis enim ratio si in sola dignitatis æqualitate siue auctoritatis intelligatur, non esse vera conuincitur: idque a nobis iam pluribus ante probatum est.

Aduersus illos qui aiunt, quod sola relatione Deum Verbum deceant humana. CAP. XXVIII.

GARRIUNT nonnulli de carnis dispensatione Vnigeniti, & venerabile & magnum ac supernis spiritibus amabilissimum mysterium, per quod etiam saluati sumus, ad sensus fragiles deferentes, decus contaminant pulcritudinemque veritatis, cum eos oporteat si quid non recte habere videatur, roborare conari, sed & magis in-